

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 3. december 2008 i sag nr. BS 1-1089/2008:

P

mod
Patientskadeankenævnet
Vimmelskaftet 43, 2.
1161 København K

I denne sag, der er anlagt den 6. maj 2008 har sagsøgeren, P
, nedlagt påstand om, at Patientankeskadenævnet dømmes til at anerkende, at sagsøgerens anmeldelse af 6. marts 2007 til Patientforsikringen er rettidig anmeldelse af den mekaniske skade, som opstod i forbindelse med fødslen den 1. juli 2000 samt anerkende, at Patientskadeankenævnets afgørelse af 13. december 2007 ændres i overensstemmelse hermed.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagens nærmere omstændigheder er følgende:

Af sagsøgerens partogram fra A fremgår, at sagsøgeren den 1. juli 2000 kl. 9.20 fødte en dreng i II tværstand.

Af sagsøgerens læges statusattest for den 27. august 2007 fremgår følgende "statusbedømmelse på grundlag af patientjournal m.v.":

"Siden en fødsel for 7 år siden klaget over smerter i bækken og ryg. Jeg så hende få dage efter fødslen som var voldsom, hvor hun allerede da klagede over smerter i lænden, hun gik så til kiropraktor og har været det ind i mellem siden fl gange også forsøgt at træne i motionscenter, men det virker ikke, hun klager over smerter i bækken og lænd, har været til gynækolog både hos B samt på C også på mistanke om descensus og det har hun også til en vis grad men disse tyngdefornemmelser stammer også fra ryggen. Hun kan ikke støvsuge, arbejde i haven el gøre ret meget rent i hjemmet, har smerter når hun sidder på div stole.

*MR scanning af columna i 2005 var i.a
rgt af columna i.a 2006*

Ny mr scanning i 2006 viser aktivitet i ve si led og kroniske forandringer i cartilaginøse SI led.

Pt blev henvist til D og man fandt der ud af at hendes smerter som kommer fra især ve. si-led er kroniske og af "mekanisk" art. Der er ikke mulighed for at træne eller behandle disse væk, det er mekanisk irritationstilstand som man ikke kan få i ro, men som forværres ved tunge løft, uhensigtsmæssige arbejdsstillinger med buk og hugsidning, lange gåture og hvor aktivitetsniveauet bør afpasses efter smerterne. Hun har klaget over denne tilstand i flere år, men nu kan hun ikke holde til at arbejde fuld tid mere, smerterne er forværrede i de senere år. Det er vigtigt at hendes arbejdsplads kan indrettes så hun får mulighed for at arbejde fx ved hæve sænkebord + have en god kontorstol. Der må ikke være for mange vrid i bækkenet. Prognosen er at der kun kan ske en stabilisering og senere ang en forværring. Der vil forventligt være varige skånehensyn og et flexjob af mere kontoragtig art lyder som en god løsning - jeg tror ikke hun vil kunne klare fuld tid mere."

E beskriver den 19. december 2007 "Epikrise Ind:

"Pt. er henvist til den reumatologiske funktion, D mhp., om pt.s bækkenledsirritation, påvist ved MR-skanning, er udtryk for en inflammatorisk reumatisk lidelse."

.....

"Det fremgår, at pt. i 2000 havde en kompliceret fødsel med efterfølgende bækkensmerter. Blev behandlet med kiropraktor med god effekt. Smerterne har dog aldrig været helt forsvundet. Gennem et ½ år før første undersøgelse her den 01.06.06 havde pt. atter langsomt tiltagende lænd- og bækkensmerter."

.....

"Konklusion og vurdering

Der er intet i sygehistorie eller objektive fund, der understøtter den hypotese, at pt. kunne have en aksial artrit, der forklarer de højresidige bækkenledssmerter. Pt. har ikke haft affektion af øjne, intet hududslæt, intet der tyder på reaktiv artrit, ingen perifer artrit eller entesopati. Det må dreje sig om en mekanisk belastning af SI-led og til gunst herfor taler ligeledes, at pt.s smerter startede i forbindelse med fødsel og var særdeles voldsomme kort efter fødslen og har været tilstede lige siden."

Den 8. januar 2007 fik sagsøgeren på D stillet

følgende diagnose: "§ 33.6 DISTORSIO ARTICULI SACROILIACISEQ"
(Mekanisk følge efter forstuvning af SI-leddet (korbåndsled).

Den 6. marts 2007 sendte sagsøgeren til Patientforsikringen "ansøgning til forsikringen". Sagsøgeren anfører i denne:

"13 dage efter fødslen er jeg første gang til kiropraktor, da jeg næsten ikke kan gå eller sidde. Ifølge kiropraktor F, er mit bækken forskubbet ca. 1 cm. Det blev jeg behandlet for."

.....

"I hjemmet får jeg smerter, når jeg:

- skal ud af sengen, må rulle ud over kanten*
- skal vendes i sengen. Kan kun vende mig ved at tage fat i hovedgærdet og trække mig rundt*
- skal tage strømper og sko på*
- skal bade min søn*
- løfte ham*
- skal klare den daglige rengøring f.eks. støvsuge, vaske gulve, pudse vinduer, rede senge, skifte sengetøj*
- tømme opvaskemaskine eller vaskemaskine*
- havearbejde*

"Kort sagt alt det, hvor der skal bøjes i lænden."

Sagsøgeren indbragte den 23. april 2007 patientskadeforsikringens afslag for Patientskade Ankenævnet. I sagsøgerens brev anføres

"Jeg er enig i, at jeg har været bekendt med mine GENER i bækkenet siden min fødsel 1. juli 2000. Men jeg har ikke haft mulighed for at søge erstatning før nu, da jeg først ved slutningen af forløbet i D får at vide, at det er en mekanisk skade, der IKKE kan gøres noget ved!"

Den 13. december 2007 tiltrådte Patientskadeankenævnet Patientskadeforsikringens afgørelse med følgende begrundelse:

"Ifølge lov om patientforsikring § 19, stk. 1, skal erstatningskrav efter loven være anmeldt senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden. Efter bestemmelsens § 2 indtræder forældelse af erstatningskrav dog senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget

Fristen efter lovens § 19, stk. 1, regnes således fra det tidspunkt, hvor patienten har fået eller burde have kendskab til skaden, hvilket som udgangspunkt er det tidspunkt, hvor patienten første gang mærker symptomer på skaden.

Patientskadeankenævnet kan tiltræde, at Deres erstatningskrav vedrørende behandlingen på A den 1. juli 2000 er for sent anmeldt, jf. lovens § 19, stk. 1. Der er herved lagt vægt på, at De siden fødslen den 1. juli 2000 har haft smerter, og at der således siden dette tidspunkt har været symptomer på den påståede skade.

Da Patientforsikringen først modtog Deres anmeldelse afisagen den 8. marts 2007, er der gået mere end 6 år, fra De blev bekendt med skaden, til der blev indgivet anmeldelse. De har derfor ikke opfyldt kravet i lov om patientforsikring § 19, stk. 1, hvorefter en skade skal anmeldes inden for 5 år efter, at man blev eller burde være blevet bekendt med skaden. Det forhold, at De først i december 2006 har fået oplyst, at der er opstået en mekanisk skade, der ikke kan gøres noget ved, at De ikke tidligere er blevet gjort bekendt med skadens omfang, samt at De har anført, at De først nu er blevet bekendt med, at Deres smerter i bækkenet er blevet til en direkte skade, kan ikke føre til anden resultat, idet De har haft smerterne i bækkenet siden fødslen i 2000. Nævnet har forståelse for, at De har været i gennem et alvorligt og belastende sygdomsforløb, men ifølge praksis kan dette ikke føre til en anderledes vurdering."

Sagsøgeren har forklaret, at hun, da hun fødte den 1. juli 2000, var ansat som almindelig pædagog med 30 ugentlige arbejdstimer. Det var bevidst, at hun havde deltidsansættelse. Hun havde før fødslen ingen ryg- eller lændelidelser. Hendes bam blev født efter at have ligget i tværstand II, dvs. at barnet ikke stod rigtigt i fødselsvejen. Efter fødslen tænkte hun "hold da op", men det var jo gået godt. Dagen efter fødslen kom en jordemoder og gennemgik fødselsforløbet med hende. Hun var træt og fysisk medtaget. Da hun kom hjem, følte hun, at hun havde ondt i lænden, i balderne og i benet. Hun havde ikke smerter, da hun blev udskrevet fra hospitalet. Efter få dage hjemme fik hun ondt som beskrevet. Efter ca. 14 dage gik hun til lægen, og hun fik en henvisning til en kiropraktor. Kiropraktorbehandlingen hjalp hende. Hun fik skubbet sit bækken på plads. Kiropraktoren sagde ikke noget om skævhed i bækkenet. Smerterne forsvandt imidlertid ikke, men efter kiropraktorbehandlingen var der en lindring, så hun følte sig mere frisk. Hun fik 3-4 behandlinger hos kiropraktoren. Hun fik en tyngdefommelse i sit underliv, navnlig i forbindelse med menstruation, og når hun var fysisk aktiv. Hun blev henvist til gynækolog. Den første gynækolog kunne ikke se noget unormalt og sagde ikke noget om, at hendes smerter kunne have noget med fødslen at gøre. Herefter var hun til gynækolog på C, og her blev det konstateret, at hun havde en nedsunken livmoder. Det var i 2003, at hun var på C. Der blev ikke sagt noget om, at smerterne kunne stamme fra en nedsunken livmoder. Hun spurgte gynækologen, om smerterne skyldtes hendes fødsel. Gynækologen svarede hende ikke på spørgsmålet. Hun var igen til gynækolog i 2004. Hun var hos gynækolog B, som tilfældigvis var den gynækolog, der havde undersøgt hende på C. Hun gik også til kiropraktor fra

2004 til februar 2005. Hun fik behandling på sin lænd og sine balder. Hun blev røntgenfotograferet hos kiropraktoren. Hun prøvede også at gå i et motionscenter. Hun blev den 20. februar 2005 sendt til scanning af ryggen i G . Hun sagde, at hun havde ondt, og at det føltes som lændesmerter. Det blev værre og værre i benene. Da hun blev henvist til D , var hun dårlig og kunne ikke ligge på ryggen. Først i forbindelse med undersøgelserne i D fik hun at vide, at hun ikke havde en betændelsestilstand. Det var egen læge, der havde ment, at det kunne være en betændelsestilstand, hun led af. Hun blev scannet den 19. december 2006 og fik brev den 8. januar 2007 efter at have været til en afsluttende samtale på D . Da hun fik diagnosen, var hun lettet, men også ked af det. Hun skrev anmeldelsen til patientforsikringen. Hun mener, at hun burde have født ved kejsersnit, og at hendes bækken og korsled led overlast ved fødslen. Hun anmeldte ikke tidligere til patientforsikringen, fordi hun tænkte, at smerterne nok ville gå over. Hun vidste ikke, at hun var blevet ødelagt i forbindelse med fødslen. Hun har mange gange tænkt på, om hendes problemer skyldtes fødslen, men lægerne kunne ikke bekræfte hende i det. Hun er i dag ansat i flexjob som souschef i den børnehave, hvor hun var ansat, da hun fødte. Hun er ansat i flexjob i sit eget job. Hun behandler administrative spørgsmål og er ansat 30 timer ugentligt. Der er lagt skånehensyn ind i hendes arbejde. Hun har en ulykkesforsikring, som hun ikke har anmeldt skaden til.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgers klage til Patientforsikringen, jf. sagsøgers skrivelse af 6. marts 2007 er indgivet rettidigt. Patientskaden må anses at have fundet sted i forbindelse med behandlingen på A

den 1. juli 2000, og den 5-årige forældelse har efter patientforsikringslovens § 19 været suspenderet i perioden fra den 1. juli 2000 og indtil den 19. december 2006. Det gøres i den forbindelse gældende, at der først blev klarhed over den korrekte diagnose i epikrise i forbindelse med ambulantly undersøgelse på D den 19. december 2006. Lægerne havde inden den 19. december 2006 stillet en diagnose (aksial artrit), der ikke kunne give sagsøger anledning til at mistænke fødselsforløbet som årsag til lidelserne. Det fremgår af bemærkningerne til patientforsikringslovens § 19, at forældelsesfristen efter bestemmelserne alternativt først begynder at løbe fra det tidspunkt patienten er blevet eller burde være blevet vidende om skaden, f.eks. i tilfælde, hvor denne først er opstået eller erkendt som en skade lang tid efter, at den pågældende behandling har fundet sted. Det gøres gældende, at det først i forbindelse med MR-scanningen i december 2006, at lægerne erkender, at der er en mekanisk skade på sagsøgers bækkenparti samt erkender, at sagsøgers lidelser er forårsaget af fødslen. På den baggrund gøres det gældende, at sagsøger må betragtes som værende i forældelsesmæssig relevant god tro i samme periode som lægerne var i uvidenhed om sammenhængen mellem fødslen og den ved MR-scanningen i december måned 2006 konstaterede skade på sagsøgers bækkenparti. Der foreligger derfor en suspension af forældelsen med den virkning, at den af sagsøger indgivne anmeldelse af 6. marts 2007, må anses som en efter patientforsikringslovens § 19 rettidigt indgivet anmeldelse.

Sagsøgte har til støtte for frifindelsespåstanden gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes afgørelse af 13. december 2007. Ifølge lov om patientforsikring § 19, stk. 1, skal erstatningskrav efter loven være anmeldt senest 5 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden. Det er således ikke efter loven et krav, at skaden er diagnosticeret. Det afgørende er om skadelidte har eller burde have fået kendskab til skaden, hvilket vil sige, om skadelidte har mærket symptomer herpå. Sagsøgte har derfor gjort gældende, at anmeldelsesfristen ikke har været suspenderet i sagsøgerens tilfælde, da sagsøgeren har været bekendt med skaden siden umiddelbart efter fødslen den 1. juli 2000. Af statusattest af 27. august 2007 fremgår således, at sagsøgeren blev tilset af egen læge få dage efter fødslen, og at hun allerede på dette tidspunkt klagede over smerter. Det fremgår videre, at fødslen var "voldsom", hvilket yderligere taler for, at sagsøgeren burde have vidst, at der var tale om en skade. Af statusattesten fremgår endeligt, at sagsøgeren gennem flere år havde klaget over smerter fra venstre SI-led (Sacro-Ilica-led). At sagsøgeren ikke kan have været i uvidende om sin skade, fremgår videre af brev af 6. marts 2007 fra sagsøgeren til Patientforsikringen, hvori sagsøgeren anførte, at hun 13 dage efter fødslen søgte kiropraktor, da hun næsten ikke kunne gå eller sidde. Ligeledes anførte sagsøgeren i brev af 23. april 2007 til Patientskadeankenævnet, at hun er enig i, at hun havde været bekendt med sine gener i bækkenet siden fødslen den 1. juli 2000. Da fristen efter lovens § 19, stk. 1, løber fra det tidspunkt, hvor patienten havde eller burde have kendskab til skaden og ikke først fra det tidspunkt, hvor der kan stilles en diagnose, er det uden betydning, at sagsøgeren først den 19. december 2006 fik at vide, at skaden måtte bestå i en mekanisk belastning af SI-leddet.

Rettens bemærkninger:

Det lægges til grund, at sagsøgeren i forbindelse med fødslen i juli 2000 fik en skade, som hun mærkede umiddelbart efter fødslen, og som den 8. januar 2007 diagnosticeredes til "mekanisk følge efter forstuvning af SI-leddet". Sagsøgeren havde således straks efter fødslen kendskab til skaden og skulle derfor senest 5 år derefter have anmeldt erstatningskravet for at være berettiget til erstatning. Da kravet herefter ikke er anmeldt rettidigt, og da suspension af forældelsesfristen ikke kan foreligge, når sagsøgeren havde kendskab til skaden, tages sagsøgtes påstand til følge.

Med omkostninger forholdes som nedenfor anført.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren, P betale 12.500 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte. Beløbet indeholder udgiften til kopiering af

materialesamling.

N. Feilberg Jørgensen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Odense, den 3. december 2008.

Lissi Larsen, kontorfuldmægtig